

16-21 jarigen in de schijnwerpers

Zet de samenleving centraal is één van de streepjes in onze zebra-streepjescode. We richten de schijnwerpers op jonge mensen van 16 tot 21 jaar, die komen uit of leven in een problematisch gezin. Jongeren die (nog) géén zorgindicatie hebben, loyaal zijn aan hun familie en niet te koop lopen met de druk die zij ervaren.

- Lukt het hen om hun weg te vinden en op de juiste momenten gesteund te worden?
- Lukt het de professionals om deze jongeren zo toe te rusten dat zij zelfstandig hun leven vorm kunnen geven en een plek in de samenleving vinden die bij hen past?

De grenzen van eigen regie

De jongeren zelf zitten aan het stuur van hun eigen leven. Zij zullen zoveel mogelijk zelf moeten kiezen en handelen. Tegelijkertijd zijn ouders verantwoordelijk voor hun minderjarige kind. En hebben ze een 'voortgezette onderhoudsplicht' tot het 21e jaar. Maar wat gebeurt er als deze ouders hun handen vol hebben om zelf overeind te blijven, niet bij machte zijn om voor hun kinderen te zorgen, geen veiligheid kunnen bieden? Wie is er dan voor deze jongeren om hen te begeleiden op weg naar zelfstandigheid? Wie regisseert vanuit 'het systeem'? Wie organiseert het gesprek over wat mag, kan en moet? Op welk type support mogen jongeren met volwassen problemen vertrouwen?

Onze actie is erop gericht om uit te vinden aan welke knoppen we als samenleving moeten draaien om van betekenis te zijn voor deze 'gewone' jongeren van 16 tot 21 jaar in een verontrustende thuissituatie. Waar kunnen we doorbraken realiseren?!

"Lukt het hen om hun weg te vinden en op de juiste momenten gesteund te worden?"

© juli 2018

Illustraties: Erna Westrup

JONG MET VOLWASSEN PROBLEMEN

STEL JE EENS VOOR...

Je wordt groot in een (eenouder)gezin waar van alles aan de hand is. Je staat op de rand van volwassenheid met weinig bagage; je bent tussen de 16 en 21 jaar.

- ▶ Heb je het idee dat mensen doorhebben en begrijpen wat er speelt in jouw situatie? Voel je je veilig om erover te vertellen?
- ▶ Waar droom je van? Heb je een doel in jouw leven waar je op stuurt? Hoe gaat dat in werkelijkheid; lukt het je om niet onderuit te gaan en jouw eigen plan te trekken?
- ▶ Waar ben je ècht mee geholpen om uit te vliegen en zelfstandig richting te geven aan je leven? Wie en wat heb je nodig in welke volgorde?
- ▶ Heb je helpers? Uit welke kring komen die? Uit jouw eigen netwerk: familie, internetvrienden, de sportclub, school, ..., of via professionele instanties: mentor op school, huisarts, maatschappelijk werker wijkteam, ...
- ▶ "Voel je je gezien en erkend?"

JONG MET VOLWASSEN PROBLEMEN

MANTELZORGEN VOOR EEN ZIEKE OUDER

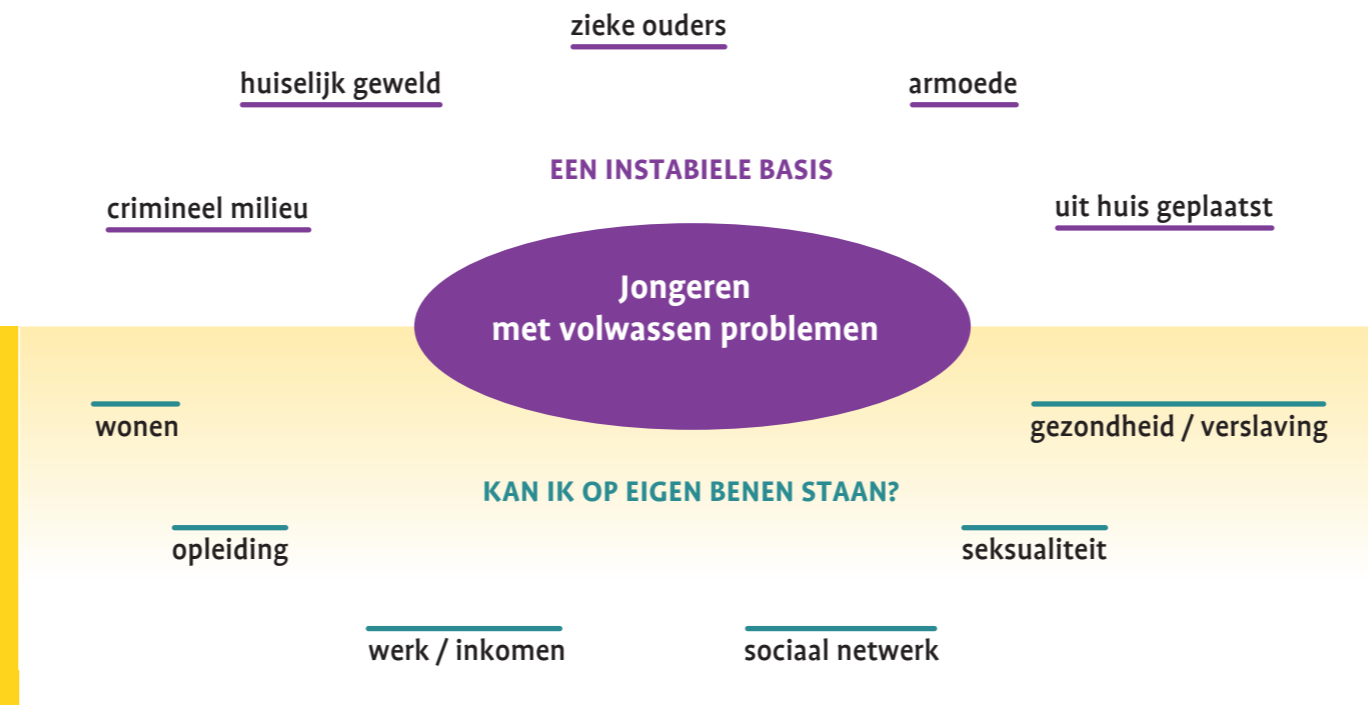
Rachid kan goed leren en zit in de 4e klas van het Gymnasium. Toch gaat hij het niet redden. Hij is zo vaak afwezig geweest, dat de docenten hem voor bepaalde vakken geen cijfer kunnen geven. En hij is al een keer blijven zitten. Zijn moeder is psychisch niet in orde en in beeld bij het Wijkteam. Een vader is er niet. Rachid voelt zich verantwoordelijk voor zijn jongere broertje. Weggaan thuis is voor hem geen optie. Tegen zijn mentor op school zegt hij naar een grafische opleiding te willen. Maar hoe gaat dit nu verder op een andere school? Wie is regiehouder vanuit het professionele 'systeem'?

UIT HUIS, OMDAT OUDERS GEEN ZORG EN VEILIGHEID KUNNEN BIEDEN

Alicia weet niet wat een ouderlijk huis betekent. Sinds haar peuterjaren heeft ze eerst in een pleeggezin en daarna in instellingen gewoond. Haar tienerouders konden haar veiligheid niet garanderen. Haar leven bestaat uit wachten op een fijn thuis, maar zo'n plek blijkt niet voorhanden. Ze wordt er zo verdrietig en opstandig van dat ze nergens kan aarden. Niemand ziet meer waar haar gedrag vandaan komt. Ze wordt met straffe hand aangepakt en haar situatie wordt steeds uitzichtlozer.

Hun thuissituatie raakt al deze jongeren waar we ons op richten. Hun basis is instabiel. En de vraag is of het hen lukt om zo jong als ze zijn op eigen benen te staan.

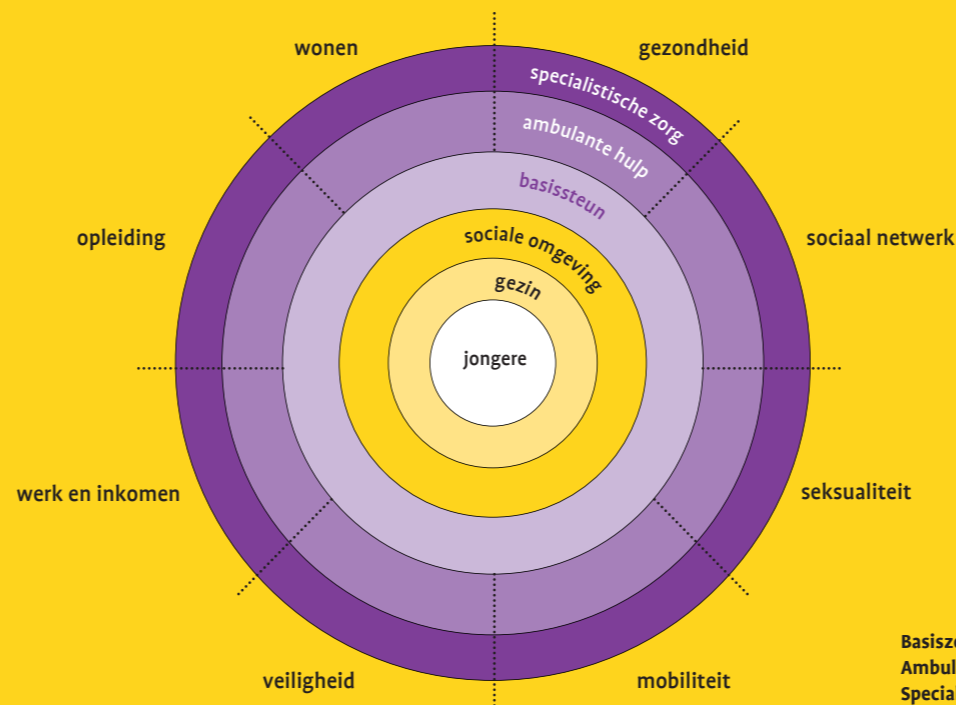
"Voel je je gezien en erkend?"

1. Hoe heb jij te maken met 'gewone' 16-21 jarigen die in een verontrustende thuissituatie zitten?
2. Kun je de thuissituatie van de jongeren omschrijven? Zijn de jongeren te plaatsen onder een van de profielen?
3. Op welke leefterreinen hebben zij het moeilijk?
4. Waar merk je aan dat ze support kunnen gebruiken?
5. Bij wie in het professionele 'systeem' zijn deze jongeren in beeld?
6. Wie is regiehouder vanuit het 'systeem', of zou dat moeten zijn?
7. Over welke jongeren in welke thuissituaties maak jij je het meeste zorgen?

We hebben steuncirkels getekend om de jongeren heen. De vraag is op welke punten doorbraken nodig zijn.

8. Als je kijkt naar de cirkels, welke doorbraken moeten gerealiseerd worden?
9. Wie zijn daarvoor nodig?
10. Welke kansen zie je om deze doorbraken voor elkaar te krijgen?

HET OUDERLIJK HUIS AF EN TOE ONTVLUCHTEN VANWEGE HUISELIJK GEWELD

De stiefvader van Jacqueline is een charmante man. Wat weinig mensen weten is dat hij een hele duistere kant heeft, die wordt versterkt als hij het op een drinken zet. Haar moeder blijft hem de hand boven het hoofd houden. Ongelofelijk hoe die zich door hem laat intimideren en inpalmen. Jacqueline durft niet te vertellen over zijn handtastelijkheden. Ze weet zeker dat haar moeder het niet zal geloven. Ze kan geen kant op. Ze is blij als ze af en toe bij een vriendinnetje kan slapen.

GROOT WORDEN IN EEN CRIMINEEL MILIEU

Marco wil het anders doen dan zijn ouders. Zijn vader zit óf in de gevangenis óf volop in het geld. Zijn moeder biedt alle gelegenheid om het criminele pad te volgen, maar dat is niet het pad dat Marco voor zichzelf ziet. Hij wil een vak leren en niet zoals zijn broer verstrikt raken in het criminele milieu. Maar hoe kan hij zich daaraan onttrekken? Hard leren en werken lijkt soms zoveel minder aantrekkelijk dan 'even' een pakketje afleveren en met het verdiende geld de bink uithangen in het weekend.

OPGROEIEN IN ARMOEDE

Roos kan zich nauwelijks herinneren dat haar verjaardag ooit echt is gevierd. De situatie thuis is zo onzeker en instabiel dat ze zo veel mogelijk weg is. Het gaat niet zozeer om de spullen die er niet zijn, het eenzijdige eten, maar vooral om de stress en spanning tussen haar ouders. Ze wil zo snel mogelijk van school om te gaan werken. Ze kan best goed leren, maar ze voelt zich onzeker of het haar gaat lukken. Ze voelt zich vaak eenzaam en maakt zich zorgen over haar toekomst. Niemand zit op haar te wachten.

Basiszorg = vrij toegankelijk (huisarts, school IB, jeugd en gezin, RMC)
 Ambulante zorg = geïndiceerd (training, begeleiding, ondersteuning)
 Specialistische zorg = jeugdzorg, hulp in beschermd kader, intramuraal

JONG MET VOLWASSEN PROBLEMEN

MANTELZORGEN VOOR EEN ZIEKE OUDER

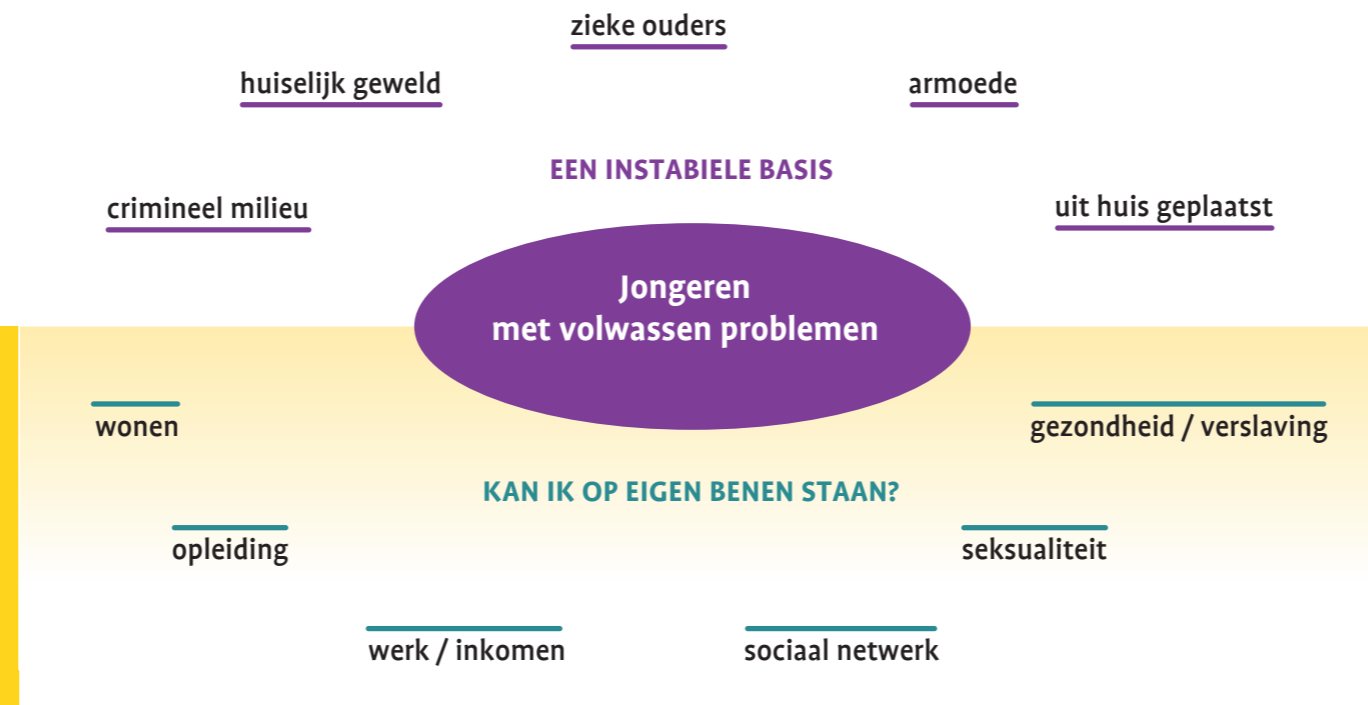
Rachid kan goed leren en zit in de 4e klas van het Gymnasium. Toch gaat hij het niet redden. Hij is zo vaak afwezig geweest, dat de docenten hem voor bepaalde vakken geen cijfer kunnen geven. En hij is al een keer blijven zitten. Zijn moeder is psychisch niet in orde en in beeld bij het Wijkteam. Een vader is er niet. Rachid voelt zich verantwoordelijk voor zijn jongere broertje. Weggaan thuis is voor hem geen optie. Tegen zijn mentor op school zegt hij naar een grafische opleiding te willen. Maar hoe gaat dit nu verder op een andere school? Wie is regiehouder vanuit het professionele 'systeem'?

UIT HUIS, OMDAT OUDERS GEEN ZORG EN VEILIGHEID KUNNEN BIEDEN

Alicia weet niet wat een ouderlijk huis betekent. Sinds haar peuterjaren heeft ze eerst in een pleeggezin en daarna in instellingen gewoond. Haar tienerouders konden haar veiligheid niet garanderen. Haar leven bestaat uit wachten op een fijn thuis, maar zo'n plek blijkt niet voorhanden. Ze wordt er zo verdrietig en opstandig van dat ze nergens kan aarden. Niemand ziet meer waar haar gedrag vandaan komt. Ze wordt met straffe hand aangepakt en haar situatie wordt steeds uitzichtlozer.

Hun thuissituatie raakt al deze jongeren waar we ons op richten. Hun basis is instabiel. En de vraag is of het hen lukt om zo jong als ze zijn op eigen benen te staan.

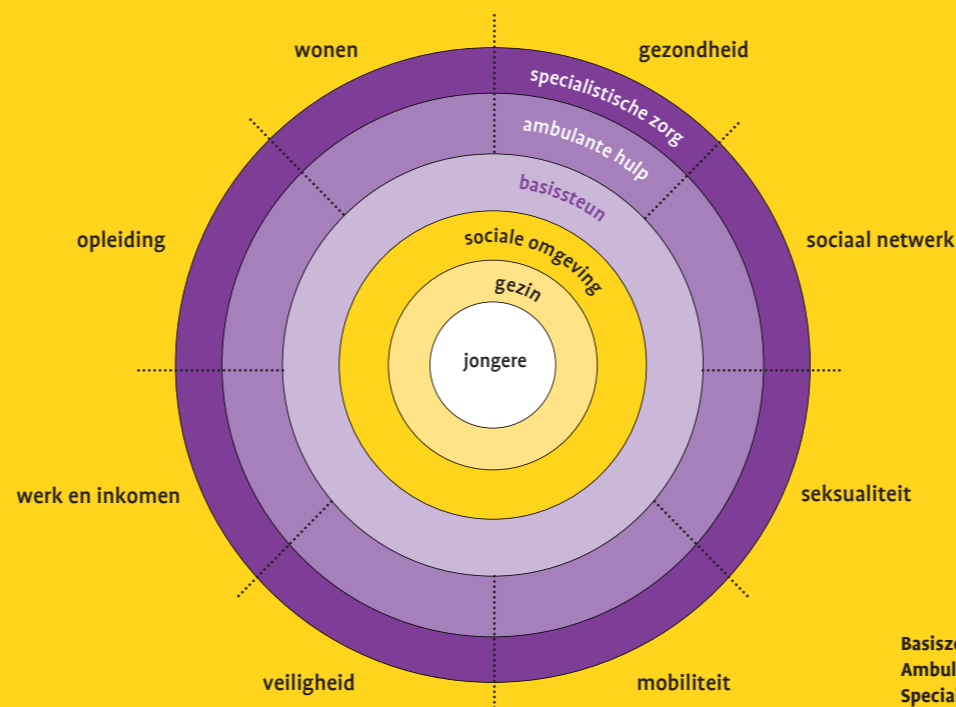
"Voel je je gezien en erkend?"

1. Hoe heb jij te maken met 'gewone' 16-21 jarigen die in een verontrustende thuissituatie zitten?
2. Kun je de thuissituatie van de jongeren omschrijven? Zijn de jongeren te plaatsen onder een van de profielen?
3. Op welke leefterreinen hebben zij het moeilijk?
4. Waar merk je aan dat ze support kunnen gebruiken?
5. Bij wie in het professionele 'systeem' zijn deze jongeren in beeld?
6. Wie is regiehouder vanuit het 'systeem', of zou dat moeten zijn?
7. Over welke jongeren in welke thuissituaties maak jij je het meeste zorgen?

We hebben steuncirkels getekend om de jongeren heen. De vraag is op welke punten doorbraken nodig zijn.

8. Als je kijkt naar de cirkels, welke doorbraken moeten gerealiseerd worden?
9. Wie zijn daarvoor nodig?
10. Welke kansen zie je om deze doorbraken voor elkaar te krijgen?

HET OUDERLIJK HUIS AF EN TOE ONTVLUCHTEN VANWEGE HUISELIJK GEWELD

De stiefvader van Jacqueline is een charmante man. Wat weinig mensen weten is dat hij een hele duistere kant heeft, die wordt versterkt als hij het op een drinken zet. Haar moeder blijft hem de hand boven het hoofd houden. Ongelofelijk hoe die zich door hem laat intimideren en inpalmen. Jacqueline durft niet te vertellen over zijn handastelijkheden. Ze weet zeker dat haar moeder het niet zal geloven. Ze kan geen kant op. Ze is blij als ze af en toe bij een vriendinnetje kan slapen.

GROOT WORDEN IN EEN CRIMINEEL MILIEU

Marco wil het anders doen dan zijn ouders. Zijn vader zit óf in de gevangenis óf volop in het geld. Zijn moeder biedt alle gelegenheid om het criminele pad te volgen, maar dat is niet het pad dat Marco voor zichzelf ziet. Hij wil een vak leren en niet zoals zijn broer verstrikt raken in het criminele milieu. Maar hoe kan hij zich daaraan onworstelen? Hard leren en werken lijkt soms zoveel minder aantrekkelijk dan 'even' een pakketje afleveren en met het verdiende geld de bink uithangen in het weekend.

OPGROEIEN IN ARMOEDE

Roos kan zich nauwelijks herinneren dat haar verjaardag ooit echt is gevierd. De situatie thuis is zo onzeker en instabiel dat ze zo veel mogelijk weg is. Het gaat niet zozeer om de spullen die er niet zijn, het eenzijdige eten, maar vooral om de stress en spanning tussen haar ouders. Ze wil zo snel mogelijk van school om te gaan werken. Ze kan best goed leren, maar ze voelt zich onzeker of het haar gaat lukken. Ze voelt zich vaak eenzaam en maakt zich zorgen over haar toekomst. Niemand zit op haar te wachten.

